

чете и пише добре по български, турски, гръцки, френски и други езици.

Какъ тръгнали работитѣ въ Княжеството. Князь Александъръ билъ младъ, 22 годишенъ, та си зель за частни съветници въ двореца българи, нѣмци и руси. За управлението на Княжеството той се допитвалъ до министритѣ, до съветницитѣ си въ двореца и до руския царъ. Но като билъ младъ, той не можалъ да се спогоди и сприятели съ всички първенци българи, та къмъ едни се отнасялъ добре и ги настанявалъ на голѣми служби, а къмъ други се отнасялъ студено, отъ което тѣ останали недоволни.

Князътъ обичалъ да се събира и съветва повече съ богатитѣ българи, съ старитѣ чорбаджии изъ градоветѣ или тѣхнитѣ синове, съ високо ученитѣ адвокати, каквито били Константинъ Стойловъ, Димитъръ Грековъ, съ владицитѣ и т. н. Ала всички тия богати и учени българи намирали, че българскиятъ народъ, като скоро освободенъ, билъ още много простъ и неграмотенъ, не разбиралъ отъ държавнитѣ работи, та затова не умѣлъ да избира за народни представители най-честнитѣ и достойнитѣ, ами избиралъ тѣзи, които знаять да го лъжатъ и насочватъ въ кривъ пжтъ. Ето защо тѣ искали да се слуша гласа повечето на старитѣ и заможнитѣ, на едритѣ търговци и на ученитѣ. За народни представители трѣбвало да се избиратъ само хора богати и учени. Онѣзи селяни и граждани, които нѣматъ имоти, или не плащатъ голѣмъ данъкъ, както и неграмотнитѣ, да не се допускатъ да гласуватъ, нито да се избиратъ за народни представители.